

หอกกลาง แหล่งรวมใจ สไตลชีวิต

อาจจะเป็นเพราะวิถีชีวิตที่แตกต่างจากเด็ก (หรือแก่) หอกกลางทั่วไป หนังสือหนึ่งหากก็ไม่ต้องอ่านอะไรมาก เพราะวิชาคณะมันชีวิตตามชื่อบทความ แต่ใครเล่าจะรู้เมื่อได้พบที่แห่งนี้ในปีแรก ก็ได้พบชุมชนทรัพย์ทางสมองมากมาย เริ่มจากคลังหนังสือหลากหลายภาษา ที่ห้องสมุดหรืออย่างที่เคปาร์คก็เทียบเท่าไม่ได้ หรือที่ดูหนังแถมมีเรื่องให้เลือก จนกระทั่งไม่นานมานี้ ผมก็ได้มีโอกาสไปเยี่ยมเยียนถึงชั้นเจ็ด และพบนิทรรศการ ที่ทำให้ตะลึงว่า กิจกรรมในจุฬา มีสร้างสรรค์ขนาดนี้เชียวหรือ (เปล่านะครับ ผมไม่ได้ว่าใครนะครับ ฤย!) และที่ผมรักหอกกลางมากที่สุด (อันนี้จากใจ) คือใส่กางเกงขาสั้นเข้าได้ ที่อื่นมันไม่เป็นแบบนี้ เข้าห้องสมุดเขาใช้เรือวขาอ่านหนังสือ ไม่ได้ใช้ตา สมอง หรือส่วนอื่นๆในการเพิ่มความรู้ ต้องดูเครื่องแต่งกายตามกฎแต่ไร้ซึ่งความสมเหตุสมผล (ตัวอย่างหนึ่งแห่งความสร้างสรรค์ในจุฬาเหล่า ล้า)

ทุกอย่างมันจึงเกี่ยวโยงมาสู่ปัญหาที่เกิดขึ้น ความสร้างสรรค์ของจุฬาที่สร้างนิสิตที่เป็นระดับปัญญาชน แต่มีวุฒิภาวะค่อนข้างต่ำในกาละเทศะและมารยาท ปัญหามาจากมุมมองของนิสิตปัญญาชนเหล่า ดังนี้

- ของชำรุด
- การบำรุงรักษา
- เพิ่มจำนวนหนังสือให้มีหลากหลายมากขึ้น(ขอขอบคุณเลยอยากดูเรื่องอื่นๆที่น่าสนใจอีก) อาจจะ เป็นละคร เวทีหลายเรื่อง หลากยุคสไตล์
- การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมหรือนิทรรศการยังไม่เพียงพอ มีของดี แต่ไม่มีคนดูนี่น่าเสียดาย ยิ่งกว่า
- ส่วนคอมพิวเตอร์เคยมีช่วงหนึ่งที่มาใช้แล้วพบว่าถูกตรวจสอบการเคลื่อนไหว การใช้ ตลอดเวลา (ยิ่งกว่ารัฐบาล) เปิดเน็ตหลายหน้าต่างก็โดนห้าม รู้สึกดีมากๆที่มาตรการแบบนี้ หายไป (แปะๆๆๆๆ)

แต่เหล่านี้ล้วนเป็นปลายเหตุทั้งสิ้น สิ่งสำคัญที่ควรจะทำ (เนื่องจากที่เขียนนี้เพื่อหอกกลางจึงขอให้เป็น หอกกลางควรจะทำด้วย) คือการจัดกิจกรรม หรือสร้างจิตสำนึกให้เหล่า นิสิตปัญญาชน มีคุณภาพกว่าที่เป็น แม้ว่าจริงๆแล้วมันจะเป็นหน้าที่ของพวกเขาเอง แต่สังคมปัจจุบัน เป็นเช่นนี้ คนต้องถูกกระตุ้น เพื่อพัฒนาตนเอง ของดีอยู่ตรงหน้าแท้ๆ แม้แต่สุนัข หากเห็นเนื้ออยู่ มันยังคาบไปทันที ฤยคสมัยทำให้คนเฉื่อยชาลงเช่นนี้